

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a sudcov JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľa **M. T. s.r.o.**, B. 1, X. B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou B.-Ď., s.r.o., R. 29, X. B., proti odporkyni **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. RP/19/2007 z 3.4.2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/19/2007 z 3.4.2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť poplatok v sume 2.000,-Sk do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

V konaní č. 888-PgO/O-2531/2006 začatom dňa 29.11.2006 na základe správy č. 72/2006/TV z monitorovania televízie J. odporkyňa dňa 3.4.2007 rozhodnutím č. RP/19/2007 rozhodla v bode I., že navrhovateľ porušil povinnosť stanovenú v § 35 ods. 1 s odkazom na § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 23.9.2006 o cca 16:19 hod. odvysielal upútavkový blok počas programu Jurský

park 3, za čo mu uložila sankciu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona - upozornenie na porušenie zákona a v bode II. rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť stanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že nezabezpečil, aby vysielanie uvedenej reklamy bolo zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby nebolo zameniteľné s inými zložkami programovej služby, za čo mu uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona pokutu vo výške 100.000,-Sk podľa § 67 ods. 5 písm. a/ tohto zákona.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že predmetné správne konanie začala po tom, ako zo správy o monitorovaní zistila, že po záverečnej scéne uvedeného programu sa záverečné titulky programu sústredili do ľavej časti obrazovky v rozsahu asi jednej tretiny, zvuk sa prerušil zvukovým efektom a vo zvyšnej časti obrazovky prebiehal upútavkový blok s ukážkami z pripravených programov spolu s príslušnými zvukovými efektmi alebo komentárom. Navrhovateľ tak odvysielal informácie propagačného charakteru o programe televízie J., ktoré boli reklamou podľa § 32 ods. 1 a ktoré mali byť v súlade s § 34 ods. 1 zákona rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebola vo vnímateľnej kvalite zachovaná ani obrazová ani zvuková zložka programu, došlo k porušeniu aj § 35 ods. 6 zákona, podľa ktorého môže zaradiť reklamné šoty aj počas vysielania programov, ak tým nenaruší celistvosť, hodnotu a charakter programu... .

Pri ukladaní pokuty vychádzala odporkyňa z toho, že za rovnaké porušenie § 34 ods. 1 zákona už navrhovateľ bol v minulosti sankcionovaný, preto uložila pokutu vo výške 100.000,-Sk. Za porušenie povinnosti podľa § 35 ods. 1 navrhovateľ nebol ešte sankcionovaný.

V opravnom prostriedku navrhovateľ namietal, že odporkyňa napadnutým rozhodnutím porušila jednu zo základných zásad, ktorou je zákaz uloženia dvojitej sankcie za porušenie jednej povinnosti. Podľa navrhovateľa sa totiž obe ustanovenia zákona, t.j. § 34 ods. 1 ako aj § 35 ods. 1, týkajú formy reklamy a spôsobu jej zaraďovania do vysielania televíznej programovej služby.

V predmetnom programe podľa navrhovateľa nedošlo ani k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru programu, pretože obe zložky, zvuková aj obrazová boli zachované vo vnímateľnej kvalite a v celom rozsahu. Takisto bolo vysielanie reklamy zreteľne oddelené.

Keďže podľa jeho názoru odvysielaným programom nedošlo k porušeniu ust. § 34 ods. 1 a § 35 ods. 1 zákona, žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie odporkyne ako neopodstatnené.

Na pojednávaní vo veci doplnil navrhovateľ dôvody nezákonnosti uvedené v opravnom prostriedku tak, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné aj preto, že odporkyňa o uložení pokuty rozhodla po uplynutí lehoty stanovenej v § 64 ods. 3 zákona. Podľa navrhovateľa odporkyňa zistila porušenie zákona monitorovaním vysielania programu dňa 23.9.2006, pričom rozhodla až dňa 3.4.2007.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku zotrvala na dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí, ktoré považovala za správne a v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z.. Nesúhlasila predovšetkým s názorom navrhovateľa, že v predmetnej veci išlo o jednu povinnosť upravenú v § 34 ods. 1 a v § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.. Ustanovenie § 34 ods. 1 ukladá vysielateľovi zaradiť zvukovo - obrazové prostriedky na oddelenie reklamy od programov a § 35 ods. 1 upravuje samotné zaradenie reklamy buď medzi programy alebo aj počas programu.

K uvedenému dodala, že síce na začiatok upútavky bol zaradený zvukový efekt, ktorý však nebolo možné považovať za zvukovo-obrazový predel v zmysle uvedeného § 34 ods. 1 zákona aj vzhľadom na navrhovateľom používaný iný osobitný reklamný jingel. Recipientovi tak nemohlo byť zrejmé, že bude nasledovať vysielanie reklamy.

Námietky vznesené k porušeniu povinnosti podľa § 35 ods. 1 zákona považovala odporkyňa v zmysle dôvodov rozhodnutia za neopodstatnené.

K dôvodu doplnenému navrhovateľom na pojednávaní odporkyňa uviedla, že Rada pre vysielanie a retransmisiu ako správny orgán sa o porušení povinnosti dozvedela prerokovaním správy z monitoringu dňa 21.11.2006, od doby ktorej sa počíta lehota 6 mesiacov, a ktorá do dňa rozhodnutia 3.4.2007 neuplynula. Lehota 6 mesiacov však neuplynula ani odo dňa vyhotovenia monitorovacej správy zo dňa 27.10.2006.

Preto navrhla potvrdiť napadnuté rozhodnutia ako vecne správne, vydané v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a § 250l ods. 1 O.s.p. preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne ako aj konanie predchádzajúce vydaniu rozhodnutia a podľa § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Z administratívneho spisu odporkyne, zo správy č. 72/2006/TV z **monitorovania televízie J. vyhotovenej dňa 27.10.2006**, najvyšší súd zistil, že na základe analýzy záverečnej časti filmu Jurský park 3, vysielaného dňa 23.9.2006, dospela odporkyňa k záveru, že vysielaním reklamy počas trvania programu, ktorá nebola ani zreteľne a rozoznateľne oddelená pred i po vysielaní, mohol vysielateľ porušiť § 35 ods. 1 a § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z..

Na základe tejto správy potom rada na zasadnutí dňa 21.11.2006 začala správne konanie, skutočnosť ktorú navrhovateľovi písomne dňa 29.11.2006 oznámila a dňa 3.4.2007 vydala napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. rada o uložení sankcie rozhodne do 6 mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa ods. 1 dozvedela, najneskôr do 1 roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Z uvedeného potom nepochybne vyplýva, že uskutočnenie monitoringu je tým momentom, ktorým sa orgán príslušný rozhodnúť vo veci o porušení povinnosti dozvedel.

Ak rada rozhodla dňa 3.4.2007, t. j. v lehote do 27.4.2007, deň ktorý bol posledným pre beh stanovenej lehoty, rozhodnutie bolo vydané v lehote.

Z vyjadrení vyplýva, že účastníci sa v opise skutku nezhodujú. Navrhovateľ nesúhlasil jednak s tvrdením odporkyne, že medzi programom a zaradenou reklamou nebol zaradený zvukovo-obrazový predel v zmysle § 34 ods. 1 zákona a tiež, že jej zaradením počas programu nebola vo vnímateľnej kvalite zachovaná ani obrazová ani zvuková zložka programu, čím malo dôjsť k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru programu a porušeniu povinnosti podľa § 35 ods. 1 zákona.

Zistený skutkový stav vychádzajúci z monitorovacej správy však aj podľa názoru najvyššieho súdu potvrdzuje správnosť zhodnotenia postupu navrhovateľa ako aj jeho právne posúdenie odporkyňou.

Zaradenie reklamy vo väčšom obrazovom rozsahu, než v akom boli premietané záverečné snímky uvedeného filmu, nevyhnutne musí pôsobiť ako element narušujúci celistvosť a zrozumiteľnosť programu, pretože jednak bola upútavka hlasnejšia ako záver filmu a jednak veľkosť obrazu úplne potlačila konečný cieľ, informáciu o premietanom filme.

K rovnakému záveru dospel najvyšší súd, ak išlo o oddelenie reklamy od programu. Zákon v tomto smere je jednoznačný, keďže vyžaduje použitie zreteľného a nezameniteľného spôsobu. Spôsob, akým to urobil navrhovateľ, však nemožno za taký považovať, pretože nebol pre dosiahnutie uvedeného účelu dostatočný. Divák o tom, že ide o reklamu, sa musí dozvedieť jasnou formou a nie spôsobom, z ktorého môže iba hádať, či ide o reklamu. Odporkyňa správne konštatovala, že použitý spôsob bol nejasný aj preto, že sa úplne vymykal dovedy navrhovateľom používanej forme, ale aj všeobecne používanej forme.

Preto vznesené námietky nepovažoval najvyšší súd za opodstatnené. Nešlo v žiadnom smere o dvojitú sankciu, keďže spôsob oddelenia reklamy od iného programu predstavuje jednu povinnosť a moment jej uvedenia zase inú povinnosť.

Zistený skutkový stav ako vyplýval z predloženého spisu a na základe ktorého odporkyňa rozhodla, dostatočne preukazuje naplnenie skutkových podstát správneho deliktu a preto uloženie sankcií odporkyňou bolo podľa názoru najvyššieho súdu zákonné.

Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. najvyšší súd skúmal iba, či rozhodnutie nevybočilo z rámca stanoveného zákonom. Keďže takýto stav nezistil, uloženou výškou sa už nezaoberal, pretože navrhovateľ túto ani nenamietal.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na ich

náhradu, pretože nebol v konaní úspešný. Správny orgán nemá právo na náhradu trov konania.

O povinnosti zaplatiť poplatok navrhovateľom rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 posledná veta v spojení s § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. vo výške podľa položky 10 písm. c/ sadzobníka k uvedenému zákonu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 27. novembra 2007

JUDr. Ida Hanzelová v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: